

ב"ה, גליון קלג (ב) תשרי תשמ"ט **וועד העולמי ללימוד תורה לשמה** **ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א** **מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל**

ספר תפארת שלמה פרשת קדושים

וכמ"ש (בהגדה של פסח) ובמורא גדול זהו גילוי שכינה. והוא שכ' הרמב"ן ז"ל לבנו סימן לדעת אם הוא לומד תורה לשמה. אם מחמת לימודו יפול עליו היראה זהו האות כי השכינה עמו ולכך נמשך עליו היראה כי שכינתא אתקריאת יראה כנודע. ועד"ז הוא שאמר הכתוב (דברים יד, כג) למען תלמד ליראה את ה' אלקיך כמבואר בתד"א שאפילו יחיד שלומד תורה לשמה שכינה עמו

א"י מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני ה'. הנה כבר מבואר שזהו רמז על היחוד שלמעלה לתקנו וזהו מפני שיבה תקום והדרת פני זקן להמשיך העולמות ביחודם והארתם פב"פ למטה וזהו והדרת פני זקן להדר ולסבב פני זקן בחי' זקן מלא רחמים להאיר למטה ע"ש. והנה זהו שנאמר ע"ז ויראת מאלהיך כי אמנם ע"י התגלות האורו' הקדוש' שלמעלה בא היראה כמ"ש אצל מתן תורה (שמות כ, כ) לבעבור נסות אתכם בא האלהים לבעבור תהי' יראתו על פניכם. כי ישראל אמרו (שם יט) דבר אתה עמנו ונשמעה. לכך אמר להם משרע"ה כי אך זהו הטוב לכם שידבר עמכם הש"י בכבודו ובעצמו שיהי' לכם עי"כ יראתו על פניכם שתגיעו

למעלת יראת הרוממות מצד גודל הקדושה והתגלות הארה של השכינה כמ"ש (שם יח) וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק ופרחה נשמתן כנודע. וענין היראה היא באה לעולם מצד השראת השכינה באיזה מקום הראוי. וכמ"ש (בהגדה של פסח) ובמורא גדול זהו גילוי שכינה. והוא שכ' הרמב"ן ז"ל לבנו סימן לדעת אם הוא לומד תורה לשמה. אם מחמת לימודו יפול עליו היראה זהו האות כי השכינה עמו ולכך נמשך עליו היראה כי שכינתא אתקריאת יראה כנודע. ועד"ז הוא שאמר הכתוב (דברים יד, כג) למען תלמד ליראה את ה' אלקיך כמבואר בתד"א שאפילו יחיד שלומד תורה לשמה שכינה עמו. ועי"כ ילמד ליראה כנ"ל. וזהו שנאמר בהעקידה (בראשית כב, יב) עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה. דיש לדקדק הלא ענין העקידה הי' בבחי' האהבה ולמה שיבח אותו הש"י ביראה. אך בהיות ענין הנסיון הזה של העקידה על ידי הקב"ה בכבודו ובעצמו כמ"ש (שם א) והאלקים נסה את אברהם ולכך כאשר עמד בנסיון הנה עי"כ נגלה אליו האלקים אח"כ בבחי' גבוה מאד יותר מקודם לכן שלא זכה עדיין לגודל ההתגלות עד אחר העקיד'. ועי"י גודל ההארה נמשך עליו יראה הגדולה יותר מקודם כמו שבארנו ולכך שבח אותו הקב"ה עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה ר"ל אך עתה השגת למעלת היראה שלא הי' לך עדיין עד הנה. וזהו שאמרנו (שם ז) כי ברך אברך כי עי"י מעלת הנסיון הזה הוריד הי"ג מד' כמבואר בזוה"ק וממילא נמשך עליו כל הברכו' למעלה כנ"ל. והנה זהו שנאמר (שם יד) ויקרא אברהם את שם המקום ההוא ה' יראה אשר יאמר היום בהר ה' יראה. כי כאשר הוא המשיך השראת השכינה על המקום ההוא הנה עי"כ יבא ממנה היראה כמ"ש וזה הוא ה' יראה ולעולם תהי' השכינה במקום ביהמ"ק ההוא ויומשך ממנו היראה וזהו אשר יאמר היום בהר ה' יראה יבא היראה והוא מצד השראת השכינה וזהו (שמות כג, יז) יראה כל זכורך את פני ה' וזהו יראה יראה. וזהו ג"כ האמור אצל דניאל (י, ז) והאנשים אשר היו עמו לא ראו אבל חרדה גדולה נפל' עליה' ובגמ' אמרו ז"ל (מגילה ג, א) מאחר דאינהו לא חזי מאי טעמא איבעתו. אך באמת הוא כמ"ש מאחר שאז הית' השכינה עם דניאל

בהמראה הגדול ההוא. לכך עי"כ נפלה היראה על כל סביבותם מפחד השכינה. וז"ש אצל יוסף שאמר להם (בראשית מב, יח) זאת עשו וחיו את האלקים אני ירא. למה הזכיר להם זאת הלא הוא התנכר אליהם ואיך יאמר כי הוא ירא אלקים. אך הכתוב בא לרמז בזה כאשר עתה באו אליו עשרת השבטים שבטי י"ה וכל בי עשרה שכינתא שריא ומה גם הקדושים האלו הנה השכינ' הי' עמהם לעולם ולכך כבואם אל יוסף אמר את האלקים אני ירא מצד השכינה שהיא עמהם באה לו היראה. וכן אמה"כ (דברים כח, י) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך וע"ז הוא שאמה"כ והדרת פני זקן תגרום היחוד והשפעות האורות למטה להשכינה להשפיע לעוה"ז ועי"כ ויראת מאלקיך יבא לך היראה מאלקיך כנ"ל:

(המשך אי"ה בגליון הבא)